

[Camre]

i dette at øge efterspørgslen, er, at mens vi i 1930'erne havde et lukket samfund, hvor en forøgelse af statsudgifterne kunne skabe produktion og beskæftigelse, uden at det førte til en samtidig import, så har vi i dag et åbent samfund. I 1932 oprettede man valutakontoret; man kunne i 1930'erne sidde og styre, hvem der skulle have valuta til at købe udenlandske varer, og man kunne sikre, at hele den efterspørgsel, der skabtes, blev i hjemlandet. Det kan vi ikke i dag, og derfor kan man ikke tage Keyneske modeller fra 1930'erne og overføre dem til i dag, som om det var det samme samfund, man opererede med. Det er det, jeg føler at SF er tilbøjelig til, og det er farligt, og det er skadeligt for den sag, vi er fuldstændig enige om, nemlig en forbedring af beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg tror, der er mange i dette samfund, der er dybt rørt over det store ansvar, hr. Camre og socialdemokratiet føler for beskæftigelsen. Dette store ansvar førte fra 1979 til 1981 til, at arbejdsløsheden voksede fra ca. 150.000 til op mod 300.000. Sådan har man altså følt ansvaret, og det ligger ligesom i sagens natur, at det er den politik, man vil fortsætte.

Jeg håber og tror stadig væk, at det bliver muligt at få gennemført hovedpunkterne i det socialdemokratiske handlingsprogram, som giver beskæftigelse, men når jeg ser tilbage på de forløbne 2 år indtil dette valg, da denne regering forvaltede sit pund sådan, at arbejdsløsheden voksede fra 150.000 til 300.000, så tror jeg, at de fleste af disse 300.000 arbejdsløse plus de andre hundrede tusinde, som er truet, vil være enige med mig i, at socialdemokratiet trænger til en hjælpende hånd, og gerne en ganske håndfast hjælpende hånd.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg synes, det er bekymrende, at hr. Gert Petersen, som om et øjeblik formentlig vil stemme for dette finanslovforslag, og som er gået ind på at støtte væsentlige dele af et handlingsprogram, som er en direkte videreførelse af den økonomiske politik, vi har ført

i de seneste par år, står op her og taler, som en repræsentant for fremskridtspartiet kunne have gjort: det, der nu har været udviklingen i de seneste 2 år med en stigning i ledigheden, er et resultat af den socialdemokratiske politik. Så forstår jeg slet ikke den sympati, hr. Gert Petersen og hans parti i øvrigt har udtrykt for meget væsentlige dele af handlingsprogrammet.

Hr. Gert Petersen ved jo udmærket godt, at det er en verdensøkonomisk udvikling, som et lille land som Danmark har en ganske minimal indflydelse på, først og fremmest USAs højrentepolitik, Englands nedskæringspolitik, den valutakurspolitik, der føres, og hele ændringen i det internationale bytteforhold, der er årsag til, at vi har haft en stigning i ledigheden. Havde vi ikke ført den politik, vi rent faktisk har været i stand til at føre her i folketinget, så ville ledigheden have været betydelig større.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg troede ærlig talt ikke, at fremskridtspartiet ifølge socialdemokratisk opfattelse havde særlig patent på virkelighedserkendelse, at evnen til at konstatere, at arbejdsløsheden voksede fra 150.000 til 300.000 i de 2 år fra 1979 til 1981, er noget, der tilkommer fremskridtspartiet. Jeg tror, det er noget, vi alle må konstatere, og jeg tror netop, at socialdemokratiet burde udøve lidt selvkritik i den anledning og selv burde være de første til at konstatere det.

Sagen er nemlig den, at samtidig med at der er international krise – det har jeg hele tiden erkendt – kan der herhjemme gøres slet ikke så lidt for at modvirke følgerne af denne internationale krise. Det gik altså ikke fra 1979 til 1981, hr. Camre. Derfor er det rimeligt, at socialdemokratiet udøver en vis selvkritik, en vis selvansøgelse. Jeg mener, at med det handlingsprogram, man har udarbejdet, med de initiativer på boligområdet, med hensyn til en finansieringsreform, på det energipolitiske område og også på andre områder, der ligger, er der ansatser trods international krise at gøre noget ved arbejdsløsheden herhjemme. Vi har igennem svar fra finansministeriet fået en vis sikkerhed – så vidt som man kan få det i denne usikre verden – for, at disse initiativer også rent faktisk